

دهمین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی
29 آبان لغایت 1 آذر 91 (تهران-ایران)

پهنه بندی کاربری اراضی ساحلی در حوزه ی گردشگری با رویکرد توسعه ی پایدار

[رضا احمدیان Reza . Ahmadian]

[عاطفه مجتبی زاده Atefeh . Mojtabazadeh]

کلید واژه: پهنه بندی، کاربری اراضی ساحلی، گردشگری، توسعه ی پایدار، مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی.

چکیده:

مناطق ساحلی همواره به عنوان مهم ترین منبع جغرافیایی گردشگری شناخته می شوند و افراد بسیاری در دنیا تعطیلات خود را در کنار سواحل می گذرانند [1].

پهنه بندی ساحلی با توجه به سیاست ساماندهی سواحل به استفاده ی بهینه از ظرفیت های بالفعل و بالقوه ی مناطق ساحلی به عنوان نتیجه ی نهایی طرح مدیریت یکپارچه ی مناطق ساحلی¹ از اهمیت بسیار زیادی برخوردار می باشد که این طرح در سال 1389 به تصویب شورای عالی معماری و شهرسازی ایران رسیده است و با توجه به نقش و اهمیت مناطق ساحلی در گردشگری و گذران اوقات فراغت و تمرکز فعالیت ها و تاسیسات گردشگری در مناطق ساحلی از یک طرف و روند روز افزون رشد جمعیت کشور و هجوم آن به مناطق ساحلی برای تفریح و گذران اوقات فراغت، گردشگری می تواند اثرات قابل توجهی در این مناطق حساس برجای گذارد، بنابراین بر هم خوردن تعادل محیطی در این مناطق و آلودگی های زیست محیطی به خصوص آلودگی آب دریا و منطقه ی ساحلی بر توسعه ی گردشگری اثرات زیانباری را می گذارد [2].

در این راستا حفاظت زیست محیطی رکن اصلی توسعه ی پایدار می باشد، و در راستای پهنه بندی کاربری اراضی ساحلی از جهت زیست محیطی برای حفظ مناطق طبیعی به منظور اهداف توسعه و ارتقای گردشگری از اهمیت بسیار زیادی برخوردار می باشد [3].

در کشور پهناور ایران، عوامل بسیاری در سال های اخیر باعث افزایش سطح تقاضا به استفاده از مناطق ساحلی شده است، در نتیجه حجم قابل توجهی از جمعیت برای گذران اوقات فراغت به سواحل کشور سفر می کنند، که ضرورت برنامه ریزی در این زمینه به منظور توسعه ی صنعت گردشگری و کاهش اثرات منفی آن را دوچندان می نماید.

در این پژوهش به بررسی مساله اساسی پهنه های سواحل ایران جهت رسیدن به راهکارهایی به منظور تعادل بخشی به بهترین شکل کاربرد انسان در فضا در پهنه ی حساس مناطق ساحلی با در

¹ . ICZM (Integrated Coastal Zone Management)